

Mál nr. 107/2020**M og
V1 vegna ábyrgðartrygginga bifreiðarinnar A og
V2 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B****Ágreiningur um bótaskyldu vegna áreksturs hinn 23. október 2019.****Gögn.**

Málskot mótttekið 23.03.2020 ásamt fylgiskjölum 1-3.

Bréf V1, dags. 02.04.2020.

Bréf V2, dags. 01.04.2020.

Málsatvik.

Hinn 6. október 2019 varð árekstur milli ökutækja A og B, sem M ók umrætt sinn, á Reykjanesbraut til móts við Mjódd. Í skýrslu Aðstoðar & öryggis um atvikið er haft eftir ökumanni A að hún hafi ekið eftir miðjuakrein og síðan farið yfir á vinstri akrein eftir að hafa litið eftir umferð. Eftir að hafa ekið í 2-3 mínútur á vinstri akrein hafi hún svo fundið fyrir höggi á vinstra afturhorn/bretti bifreiðar sinnar. Ökumaður B lýsir atvikum hins vegar svo að hann hafi ekið á vinstri akrein þegar A hafi skipt skyndilega um akrein og bifreiðarnar þá rekist saman. Hann muni atvik ekki vel þar sem allt hafi gerst hratt en hafi þó nauðhemað um leið og hann gerði sér grein fyrir að A væri að skipta um akrein í veg fyrir sig en það hafi ekki dugað til að varna árekstri. Í skýrslunni er einnig getið framburðar vitnis sem segist hafa ekið eftir vinstri akrein fyrir framan A. Vitnið segist þá nokkuð visst um að A hafi verið búin að skipta um akrein og hafi ekið eftir vinstri akrein nokkra stund þegar B hafi komið „nánast upp úr þurru“ og rekist á A. Honum hafi þó sýnst B koma frá hægri og ákoman vera á hægri afturhorni A en ekki því vinstra, en líklega hefði hann snúið því við þar eða hann hefði séð atvikið í spegli. Þá hafi honum þótt B vera á nokkuð mikilli ferð.

Ágreiningur um sakarskiptingu var lagður fyrir Tjónanefnd vátryggingafélaganna og var niðurstaða hennar sú að B skyldi bera alla sök á umræddum árekstri þar sem hann hefði ekki gætt nægilega að umferð fyrir framan sig. M fellir sig ekki við þá niðurstöðu og byggir á því að frásögn A og vitnisins sé í ósamræmi við ákomu á bifreiðarnar. Hefði A sannarlega verið á vinstri akrein hefði ákoma á vinstri hlið hennar ekki getað komið til nema B hefði ekið utan vegar, en með öðrum hætti hefði B ekki getað ekið á A frá vinstri. Hefði B hins vegar verið ekið á A frá hægri hefðu ákomur á A verið á hægri horni en ekki því vinstra eins og raunin var.

Í bréfi V1, sem var vátryggjandi A á tjónsdegi, kemur fram að A og vitni séu sammála um að A hafi verið á vinstri akrein í einhvern tíma fyrir áreksturinn. Það að A hafi einhverju áður ákveðið að skipta um akrein geti því ekki talist orsök árekstursins heldur megi rekja orsök hans til aksturslags ökumanns B sem ekki hafi gætt nægjanlega að umferð fyrir framan sig.

V2, sem var vátryggjandi B á tjónsdegi, gerir ekki athugasemdir vegna málsins.

Álit:

Ökumönnum A og B ber samkvæmt framansögðu ekki saman um atvik í aðdraganda árekstrar. Þar sem bæði A og vitni bera að A hafi ekið eftir vinstri akrein í nokkurn tíma áður en árekstur átti sér stað verður ekki byggt á því að akreinaskeypti A hafi orsakað umræddan árekstur. Þá liggur ekki fyrir að ákomur á bifreiðarnar séu þess eðlis að þær leiði til annarrar niðurstöðu. Verður því á því byggt að B hafi ekki gætt nægilega að umferð fyrir framan sig svo sem skylt var samkvæmt 3. mgr. 14. gr. þágildandi umferðarlaga nr. 50/1987. Ber hann þar af leiðandi alla ábyrgð á umræddum árekstri.

Niðurstaða.

M ökumaður B ber alla sök á umræddum árekstri.

Reykjavík, 5. maí 2020.
Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.